

Sygn. akt XVI K 195 /16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 listopada 2016 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XVI Wydział Karny

w składzie

Przewodniczący: SSO Piotr Kurczewski

Protokolant: staż J. B.

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Wilda w Poznaniu – Tomasz Latour

po rozpoznaniu w dniu 16 listopada 2016 roku

sprawy o wyrok łączny

P. C. (1) ur. (...)

w Ś.

syna J. i B. zd. R.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kościanie VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie z dnia 23 stycznia 2014 roku w sprawie VII K 2/14 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 3 kk popełnione w nocy z 20 na 21 listopada 2013 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 23 stycznia 2015 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 150 dni. Skazany karę tę odbył w okresie od 5 czerwca 2015 r. do 2 listopada 2015 r.

II. Sądu Rejonowego w Kościanie VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie z dnia 26 czerwca 2014 roku w sprawie VII K 923/13 za przestępstwo z art. 226 § 1 kk i art. 224 § 2 kk w zw. a art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 15 października 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Skazany karę tę odbył w okresie od 5 grudnia 2014 r. do 5 czerwca 2015 r.

III. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie II K 582/14 za przestępstwo z art. 289 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 6 września 2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Skazany karę tę odbył w okresie od 2 listopada 2015 r. do 1 listopada 2016 r.

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 grudnia 2015 roku w sprawie XVI K 15/15 za przestępstwo z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w nocy z 13 na 14 września 2014 r. na karę 14 lat pozbawienia wolności. Skazany karę tę odbywa w okresie od 1 listopada 2016 r. do 29 października 2030 r.,

1. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk (w brzemieniu na dzień 30 czerwca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk łączy skazanemu P. C. (1) kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach I i II i wymierza mu karę łączną 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie 1 kary łącznej pozbawienia wolności okres wykonanej kary pozbawienia wolności w sprawie VII K 923/13 oraz okres wykonanej w formie zastępczej kary ograniczenia wolności w sprawie VII K 2/14, uznając karę łączną za wykonaną w całości.

3. Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk (w brzemieniu na dzień 30 czerwca 2015 r.) w zw. z art. 4 § 1 kk łączy skazanemu P. C. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punktach III i IV i wymierza mu karę łączną 14 (czternastu) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

4. Na podstawie art. 577 kpk zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie 3 kary łącznej pozbawienia wolności okres wykonanej kary pozbawienia wolności w sprawie II K 582/14 uznając w tym zakresie karę łączną za wykonaną.

5. Na podstawie § 17 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016 poz. 1714) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. D. kwotę 147,60 złotych brutto tytułem nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu P. C. (1) z urzędu.

6. Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. oraz art. 6 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983r.z.późn. zm.) zwalnia skazanego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych i nie wymierza mu opłaty.

SSO Piotr Kurczewski

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 5 października 2016 roku, które wpłynęło do Sądu Okręgowego w Poznaniu w dniu 10 października 2016 r. administracja Zakładu Karnego we W. w związku wpłynięciem do wykonania wobec P. C. (1) kolejnej dokumentacji kary pozbawienia wolności, zwróciła się do sądu o rozważenie możliwości orzeczenie wobec tego skazanego kary łącznej w wyroku łącznym.

Rozpoznając przedmiotową sprawę sąd ustalił co następuje.

P. C. (1) został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Kościanie VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie z dnia 23 stycznia 2014 roku w sprawie VII K 2/14 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 3 kk popełnione w nocy z 20 na 21 listopada 2013 r. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Śremie z dnia 23 stycznia 2015 r. karę ograniczenia wolności zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności w wymiarze 150 dni. Skazany karę tę odbył w okresie od 5 czerwca 2015 r. do 2 listopada 2015 r.

II. Sądu Rejonowego w Kościanie VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie z dnia 26 czerwca 2014 roku w sprawie VII K 923/13 za przestępstwo z art. 226 § 1 kk i art. 224 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 15 października 2013 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Skazany karę tę odbył w okresie od 5 grudnia 2014 r. do 5 czerwca 2015 r.

III. Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 30 grudnia 2014 r. w sprawie II K 582/14 za przestępstwo z art. 289 § 2 kk i art. 276 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełnione w dniu 6 września 2014 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności. Skazany karę tę odbył w okresie od 2 listopada 2015 r. do 1 listopada 2016 r.

IV. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 grudnia 2015 roku w sprawie XVI K 15/15 za przestępstwo z art. 148 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w nocy z 13 na 14 września 2014 r. na karę 14 lat pozbawienia wolności. Skazany karę tę odbywa w okresie od 1 listopada 2016 r. do 29 października 2030 r.,

P. C. (1) liczy sobie obecnie 25 lat, jest kawalerem, przed osadzeniem mieszkał w domu rodzinnym, a także pomieszkiwał z partnerką, która była z nim w ciąży. Skazany nie był leczony psychiatrycznie i odwykowo. P. C. (1) ma wykształcenie podstawowe, nie posiada żadnego wyuczonego zawodu, w warunkach wolnościowych nie posiadał stałej pracy, podejmując wyłącznie prace dorywcze u swojego szwagra. Przebywając na wolności pozostawał pod dozorem kuratorskim, który to obowiązek lekceważył dając się poznać jako osoba niezdyscyplinowana. Obecnie przebywa w Zakładzie Karnym we W. gdzie został przetransportowany dnia 7 stycznia 2016 r., a karę pozbawienia wolności zaczął odbywać 5 grudnia 2014 r. w Areszcie Śledczym w Ś..

Skazany odbywa karę w systemie programowego oddziaływania, a z nałożonych na niego obowiązków wywiązuje się w miarę swoich możliwości. Skazany w dniu 29 marca 2016 r. został zatrudniony nieodpłatnie jako porządkowy wydający posiłki, a od dnia 17 czerwca 2016 r. odpłatnie w kuchni Zakładu Karnego we W..

W związku z nadużywaniem alkoholu, a także w związku z charakterem popełnionego przestępstwa skazany został przewidziany do objęcia go udziałem w zajęciach z zakresu profilaktyki przeciwalkoholowej oraz z zakresu przeciwdziałania agresji i przemocy.

Jego dotychczasowe zachowanie w warunkach izolacji zostało ocenione jako prawidłowe. Był on 4 razy nagradzany regulaminowo, natomiast nie był karany dyscyplinarnie. W oddziale mieszkalnym nie sprawia problemów natury wychowawczej i porządkowej, a wobec przełożonych przyjmuje postawy regulaminowe. Ze współosadzonymi relacje układa w sposób właściwy i nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej.

Czas wolny przeznaczają głównie na zajęcia własnych w celi mieszkalnej, a kontakt zewnętrzny utrzymuje ze znajomymi. Nie jest odwiedzany.

Skazany posiada obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, z którego jak dotąd się nie wywiązał.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie następującego materiału dowodowego:

pisma z Administracji Zakładu Karnego we W. wraz z informacją odbywanych karach (k. 2 - 3), informacji z Krajowego Rejestru Karnego dot. P. C. (k. 17 - 19), opinii o skazanym (k. 25 - 26), informacji o pobytach i orzeczeniach (k. 27 - 29), odpisów wyroków dotyczących skazanego w sprawach VII K 923/13, VII K 2/14 w Kościanie, II K 582/14 Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej oraz XVI K 15/15 Sądu Okręgowego w Poznaniu.

Oceniając poczynione ustalenia faktyczne Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z normą zawartą w art. 85 § 1 kk, mającą zastosowanie również do kary łącznej w wyroku łącznym, kara łączna może być orzeczona wobec osoby, która popełniła dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne kary podlegające łączeniu.

Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa.

Z kolei granice, w jakich może być orzeczona kara łączna, określa art. 86 § 1 kk, zgodnie z którym „sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności”.

Natomiast zgodnie z normą zawartą w art. 85 kk w brzmieniu obowiązującym na dzień 30 czerwca 2015 r., mającą zastosowanie również do kary łącznej w wyroku łącznym, kara łączna może być orzeczona wobec osoby, która popełniła dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne kary podlegające łączeniu. W konsekwencji, dla wydania wyroku łącznego konieczne jest spełnienie dwóch przesłanek – popełnienia dwóch lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, choćby nieprawomocny wyrok za którekolwiek z nich oraz orzeczenia za te przestępstwa kar, które

nadają się do połączenia. Nadto, stosownie do treści art. 91 § 2 kk, jeżeli sprawca w warunkach określonych w art. 85 popełnia dwa lub więcej ciągów przestępstw określonych w § 1 lub ciąg przestępstw oraz inne przestępstwo, sąd orzeka karę łączną, stosując odpowiednio przepisy tego rozdziału.

Granice, w jakich może być orzeczona kara łączna pozbawienia wolności oraz grzywny w wyroku łącznym, określa art. 86 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 15 lat pozbawienia wolności”.

Mając na uwadze, że w stosunku do skazanego wykonywana jest obecnie tylko jedna kara – orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie XVI K 15/15, przy zastosowaniu obecnie obowiązujących przepisów dotyczący orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, postępowanie o wydanie wyroku łącznego należałoby umorzyć jako bezprzedmiotowe w konsekwencji czego skazany opuściłby zakład karny wedle aktualnego obliczenia po odbyciu 14 lat pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Okręgowy.

Sąd uznał jednak za konieczne rozważenie na zasadzie art. 4 § 1 kk, możliwość zastosowania przepisów kodeksu karnego odnoszących się do wyroku łącznego w brzmieniu sprzed nowelizacji, która weszła w życie dnia 1 lipca 2015 jako względniejszych dla skazanego.

Przechodząc do analizy kar orzeczonych wobec P. C. (1) opisanych w punktach I - IV części wstępnej przy zastosowaniu przepisów ustawy karnej odnoszących się do wyroku łącznego na dzień 30 czerwca 2015 r. sąd stwierdza, że występują co do nich warunki do orzeczenia dwóch kar łącznych w wyroku łącznym.

We wszystkich wskazanych wyżej orzeczeniach skazany otrzymał kary nadające się do połączenia – w sprawach VII K 923/13 Sądu Rejonowego w Kościanie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie, II K 582/14 Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej i XVI K 15/15 Sądu Okręgowy w Poznaniu były to kary pozbawienia wolności natomiast w sprawie VII K 2/14 Sądu Rejonowego w Kościanie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie była to kara ograniczenia wolności.

Przechodząc natomiast do analizy kar orzeczonych wobec P. C. (1) za przestępstwa w sprawach opisanych w części wstępnej niniejszego uzasadnienia, Sąd stwierdza, że wskazane wyżej warunki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym istnieją co do kar jednostkowych orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Kościanie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie – sygn. akt VII K 2/14 i VII K 923/13, a w drugim przypadku możliwość orzeczenia kary łącznej dotyczy wyroków orzeczonych przez Sąd Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej w sprawie II K 582/14 i Sąd Okręgowy w Poznaniu w sprawie XVI K 15/15. Celem przejrzystości rozważań sądu obie orzeczone względem skazanego kary łączne zostaną przedstawione oddzielnie:

a) kara łączna obejmująca skazania w sprawach Sądu Rejonowego w Kościanie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie – sygn. akt VII K 2/14 i VII K 923/13:

Analiza wskazanych dwóch wyroków Sądu Rejonowego w Śremie prowadzi do wniosku, że wszystkie osądzone w nich przestępstwa popełnione zostały przed datą wydania pierwszego wyroku, co do któregośkolwiek z nich i orzeczone zostały nimi kary podlegające łączeniu (kara pozbawienia wolności i kara ograniczenia wolności).

Pierwszy chronologicznie spośród w/w opisanych wyroków wydany został przez Sąd Rejonowy w Kościanie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Śremie w dniu 23 stycznia 2014 roku i przed tą datą popełnione zostało również przestępstwo którego dotyczy sprawa VII K 923/13 tegoż Sądu.

W sprawie VII K 2/14 Sądu Rejonowego w Kościanie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie osądzone w niej przestępstwo popełnione zostało w nocy z 20 na 21 listopada 2013 r., natomiast czyn zabroniony, za który P. C. (1) skazany został w sprawie VII K 923/13 dopuścił się on w dniu 15 października 2013 r.

W każdej ze w/w spraw orzeczone zostały kary różnego rodzaju, które nadawały się wszakże do połączenia: w sprawie VII K 2/14 była to kara ograniczenia wolności natomiast w sprawie VII K 923/13 była to kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Orzekając Sąd brał jednak pod uwagę dyspozycję art. 87 kk w brzmieniu na dzień 30 czerwca 2015 r. zgodnie z którą „w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i ograniczenia wolności sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności”.

Dokonując zatem połączenia w wyroku łącznym kar orzeczonych wobec P. C. (1) w odrębnych wyrokach w sprawach Sądu Rejonowego w Kościanie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie – sygn. VII K 2/14 i VII K 923/13, Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 6 miesięcy pozbawienia wolności (przy zastosowaniu pełnej absorpcji) do 11 miesięcy pozbawienia wolności (przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji). Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności (**punkt 1 wyroku**).

Sąd dokonał analizy związku podmiotowo – przedmiotowego zachodzącego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, uwzględniając okoliczności związane z nimi przy ustaleniu wysokości kary łącznej, jak również wziął pod uwagę okoliczności zaistniałe już po wydaniu przedmiotowych wyroków. Reasumując powyższe Sąd zastosował zasadę asperacji pomiędzy absorpcją a kumulacją

Okolicznością przemawiającą za zastosowaniem takiej właśnie zasady orzeczenia kary łącznej była z jednej strony bliskość czasowa popełnionych przez skazanego przestępstw – wynosząc nieco ponad miesiąc co przemawiałoby za zastosowaniem względem skazanego zasady absorpcji.

Z kolei okolicznością uzasadniającą zasadę kumulacji był całkowicie różny katalog dóbr naruszonych przez P. C. (1) czynami osądzonymi odrębnymi wyrokami. Skazany w w sprawie VII K 2/14 został pociągnięty do odpowiedzialności za czyn zabroniony z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 278 § 3 kk stanowiący przestępstwo przeciwko mieniu, a w sprawie VII K 923/13 za znieważenie funkcjonariusza w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych (art. 226 § 1 kk) oraz wywieranie wpływu przemocą lub groźbą bezprawną na czynności urzędowe organu administracji rządowej (art. 224 § 1 kk).

b) kara łączna obejmująca skazania w sprawach Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej – sygn. akt II K 582/14 i Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XVI K 15/15

Analiza powyższych wyroków prowadzi do wniosku, że oba osądzone w nich przestępstwa popełnione zostały przed datą wydania pierwszego wyroku, a także po wydaniu wyroku przez Sąd Rejonowy w Kościanie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Śremie w sprawie VII K 2/14, co uniemożliwiało połączenie ich ze śremskimi orzeczeniami. W obu omawianych wyrokach stanowiących podstawę do wydania wyroku łącznego orzeczone zostały kary podlegające łączeniu (kary pozbawienia wolności).

Pierwszy chronologicznie spośród w/w opisanych wyroków wydany został przez Sąd Rejonowy w Środzie Wielkopolskiej w dniu 30 grudnia 2014 roku w sprawie II K 582/14 i przed tą datą popełnione zostało również przestępstwo którego dotyczy sprawa XVI K 15/15 Sądu Okręgowego w Poznaniu.

W sprawie II K 582/14 Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej osądzone w niej przestępstwo popełnione zostało w dniu 6 września 2014 r. natomiast czyn zabroniony, za który P. C. (1) skazany został w sprawie XVI K 15/15 został popełniony w nocy z 13 na 14 września 2014 r.

W każdej ze w/w spraw orzeczone zostały kary tego samego rodzaju, które nadawały się wszakże do połączenia, tj. kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Dokonując zatem połączenia w wyroku łącznym kar orzeczonych wobec P. C. (1) w odrębnych wyrokach w sprawach Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej – sygn. II K 582/14 i Sądu Okręgowego w Poznaniu – sygn. XVI K 15/15, Sąd był uprawniony do orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze od 14 lat pozbawienia wolności

(przy zastosowaniu pełnej absorpcji) do 15 lat pozbawienia wolności (przy zastosowaniu zasady pełnej kumulacji). Sąd wymierzył skazanemu karę łączną 14 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (**punkt 3 wyroku**).

Sąd dokonał analizy związku podmiotowo – przedmiotowego zachodzącego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami, uwzględniając okoliczności związane z nimi przy ustaleniu wysokości kary łącznej, jak również wziął pod uwagę okoliczności zaistniałe już po wydaniu przedmiotowych wyroków.

Okolicznością przemawiającą za zastosowaniem takiej właśnie zasady orzeczenia kary łącznej była z jednej strony bliskość czasowa popełnionych przez skazanego przestępstw – wynosząca zaledwie tydzień co przemawiało za zastosowaniem zasady absorpcji

Z kolei okolicznością uzasadniającą zasadę kumulacji była różnorodność naruszonych tymi przestępstwami dóbr – w sprawie II K 582/14 dobrem tym było mienie, zaś w sprawie XVI K 15/15 – dobro najwyższe jakim jest ludzkie życie, które skazany innej osobie odebrał.

Za zastosowaniem takiej właśnie zasady wymiaru kar łącznych co do obu tych kar przemawiało również zachowanie skazanego w okresie dotychczas odbywanych kar pozbawienia wolności - oceniane przez administrację penitencjarną jako prawidłowe, czego jednak nie należy przeceniać, w kontekście wcześniejszej karalności jako dowodu zaawansowanej resocjalizacji skazanego. W ocenie Sądu P. C. (1) mając już bogate doświadczenie w zakresie odbywania kary pozbawienia wolności, doskonale zdaje sobie sprawę z korzyści, jakie wynikają z dobrego zachowania podczas odbywania kary, w postaci nie tylko uzyskiwanych przywilejów w formie nagród regulaminowych ale również możliwości szybszego opuszczenia zakładu karnego w formie warunkowego przedterminowego zwolnienia. A zatem Sąd pozytywnie aczkolwiek ostrożnie ocenia zachowanie skazanego w trakcie obecnie odbywanej kary w kontekście wpływu tego na wymiar orzekanych kar łącznych.

Zdaniem Sądu orzeczone wobec P. C. (1) kary łączne spełnią swoje wszelkie cele i to zarówno na płaszczyźnie ogólnospołecznego ich oddziaływania, stanowiąc dowód kary sprawiedliwej w społecznym odczuciu, jak i przede wszystkim na płaszczyźnie prewencji indywidualnej, stanowiąc element wychowawczy dla skazanego. Kary te winna zatem jednoznacznie uświadomić skazanemu, że nie zmieniając swojej postawy wobec zasad porządku społecznego i prawnego i powtarzalnie wkraczając na drogę przestępstwa nie może liczyć na pobłażanie lecz musi się liczyć z sytuacją długotrwałej izolacji od społeczeństwa, którego zasad nie respektuje.

Sąd pragnie w tym miejscu wskazać, że wydanie w stosunku do P. C. (1) wyroku łącznego w oparciu o przepisy kodeksu karnego w brzmieniu na dzień 30 czerwca 2015 r. jest dla skazanego dużo bardziej korzystne niż pozostawienie wyroków orzeczonych względem niego odrębnemu wykonaniu. Świadczy o tym fakt, iż wydając niniejsze orzeczenie sąd był uprawniony do zaliczenia skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej w całości odbytej kary w sprawie II K 582/14 w wymiarze 1 roku pozbawienia wolności, co spowodowało de facto, że skazany w sprawie XVI K 15/15 ma do odbycia faktycznie 13 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a nie 14 lat jakby to miało miejsce w przypadku zastosowania przepisów dot. wyroku łącznego w aktualnym brzmieniu.

Ponieważ P. C. (1) odbył już w całości orzeczone względem niego kary jednostkowe w sprawach VII K 2/14 i VII K 923/13 Sądu Rejonowego w Kościanie VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Śremie oraz II K 582/14 Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej, sąd stosownie do regulacji art. 577 kpk, na poczet obecnie orzeczonych kar łącznych, zaliczył skazanemu powyższe okresy izolacji, uznając w zakresie tym karę łączną za wykonaną.

Z uwagi na to, że skazany korzystał w toku postępowania sądowego z pomocy ustanowionego mu z urzędu obrońcy, którego wynagrodzenia nie uiścił nawet w części, sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. W. D., stosowne wynagrodzenie z uwzględnieniem stawki podatku od towarów i usług tj. kwotę 147,60 zł.

Zwalniając skazanego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów niniejszego postępowania Sąd miał na uwadze, że skazany nie posiada środków, z których koszty te mógłby uregulować.